

عنوان مقاله:

انگیزش رویان های بدنی در گل مریم

محل انتشار:

یازدهمین کنگره علوم باغبانی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

علی پورخالویی - استادیار گروه علوم باغبانی، دانشگاه ولی عصر عرج رفسنجان، رفسنجان

مرتضی خوشخوی - استاد بخش علوم باغبانی، دانشگاه شیراز، شیراز

خلاصه مقاله:

گل مریم یکی از گیاهان زینتی مهم می باشد که ایجاد رنگهای نوین در گل آن از راه مهندسی ژنتیک مورد توجه می باشد. پس از انتقال ژن، رویان زایی بدنی غیرمستقیم یکی از روشهای مهم برای باززایی درون شیشه ای گیاهان دستکاری ژنتیکی شده می باشد. در این پژوهش، دمگلهای گل مریم برای انگیزش پینه های رویانزا روی محیط کشت موراشیگی و اسکوک (1962) با تنظیم کننده های رشد گیاهی مختلف، بسته به مرحله رشد و هدف، کشت شدند. پس از گذشت 35 روز از آغاز کشت، پینه زایی در محلهای برش خورده ریزنمونه ها آغاز شد. بالاترین درصد پینه زایی (100%) و باکیفیتترین پینه ها (براساس بافت و رنگ) در ترکیب هورمونی 0/5 میلی گرم در لیتر توفوردی و 0/5 میلی گرم در لیتر نفتالن استیک اسید به دست آمد. پینه های انگیخته شده، پس از زیرکشت روی محیط کشت دارای 1 میلی گرم در لیتر توفوردی و 1 میلی گرم در لیتر بنزیلآدنین، بیشترین پرآوری (رشد 5 برابری) را داشتند. در نهایت، پینه هایی که تیمار 1 میلی گرم در لیتر افسایزیکاسید و 45 گرم در لیتر مالتوز را دریافت داشتند، بیشینه شمار رویانهای بدنی دوقطبی (81) را در هر پتريدیش باززایی نمودند. براساس یافته های این پژوهش، کاربرد توفوردی و افسایزیک اسید در کنار مالتوز به عنوان یک منبع کربنی مناسب برای تولید رویانهای بدنی دو قطبی گل مریم توصیه میشود.

کلمات کلیدی:

افسایزیک اسید، توفوردی، کشت بافت، مالتوز.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/941318>

